

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 88.

Elleve Session.

55de Møde.

Torsdagen den 15de Marts.

(Fortsat.)

Beskyldning (forts.): Det U hensigtsmæssige i denne Bestemmelse skal jeg ikke indlade mig paa; jeg skal kun sige, at jeg anseer det for principstridigt; men det forekommer mig klart, at naa der i en Lovgivning er taget et udtrykkeligt Forbehold om, hvorledes denne ene Paragraph i Gageloven skal kunne fortolkes, saa kan man ikke anvende det paa de andre Paragrapher. At dette er den virkelige Mening med det stillede Endringsforslag, forekommer mig klart at fremgaa af Afstemningen i det andet Ting. Det vil erindres, hvad jeg før fremsatte, at der til 3die Behandling var fremkommet to Endringsforslag om den samme Ting, hvoraf det første var et Endringsforslag, der indeholdt den samme Bestemmelse, der var foreslaaet til 2den Behandling, at hele Beløbet skulde nedsettes med 741 Rd., og det andet, der gik ud paa, at, hvis dette antoges, Summen da skulde forhøjes med 300 Rd.; det er deri, at jeg seer den udtrykkelige Udtalelse fra det andet Things Side af den Fortolkning, som man har villet gjøre gjælden, eller rettere den Anskuelse, som man har villet gjøre gjælden, at man kunde fortolke Gagelove gennem Finantslove. Det er man kommen til at faa Thingets bestemte Mening om ved at stille Forslaget paa den Maade, at de 741 Rd. skulde udgaae. At man med denne Anskuelse for Die har kunnet komme til at votere

de 300 Rd. forekommer mig rigtig nok at være i høi Grad mærkeligt. Saavidt jeg har opfattet Forhandlingerne, har Marsagen været den, at det er paaaberaabt, at nogle af de Embedsmænd, der ere nævnte i denne Paragraph, ikke have været lønede tilstrækkeligt, og det er af Hensyn hertil, at man har optaget dette Forslag om de 300 Rd. Jeg vil bede den meget ærebe Forsamling om at lægge Mærke til, hvad deri ligger. Det er altsaa en Forandring af Gagelove, og man er herved atter kommen ind paa det System, som man skulde antage var forkastet, Systemet om enkelte Tillæg for enkelte Embedsmænd i Finantsloven. Det er jo dog Meningen med Gagelove, at dette System skal ophøre. Naar der er vedtaget en Gagelov med alle de enkelte Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd, har Sagen dermed sit Forblivende; saa skal man ikke gennem Finantsloven forandre Sætterne i Gageloven. Det er det Princip, man er gaaet ud fra; men her ere vi atter komne til en Bestemmelse, hvorved man afviger fra dette Princip. Man har sagt, at det var for lidt for disse enkelte Bestillingsmænd. Man har paa en forunderlig Maade, forekommer det mig, sammenblandet to Ting. Man har stillet en Sum til Ministerens Disposition for at afholde de Lønninger, der ere nødvendige til visse Forretningers Udførelse. Nu har man sagt: Nu er der nogle af disse Forretninger, der ophøre, og selvfølgelig tage vi denne Gage bort; men vi erkjende, at den i Gageloven staaende Sum ikke er tilstrækkelig. Man forandrer altsaa Gageloven i selve Finantsloven; istedetfor at votere Summen ud i Gageloven, og gjøre den til den, man anseer